

Interactieve versus prescriptieve aanpassing van hoortoestellen

M. Boymans & W.A. Dreschler (Academisch Medisch Centrum, Amsterdam) M.Boymans@amc.nl

Doel: In een PACT multi-center studie werd een prescriptieve hoortoestel aanpassing (met Insertion Gain metingen) vergeleken met een interactieve aanpassing (Amplifit® II systeem).

Methode: Voor de interactieve aanpassing selecteerde de audicien hoortoestellen en videofragmenten die de dagelijkse praktijk van de slechthorende simuleerde. De slechthorende beoordeelde deze video fragmenten aan de hand van bijbehorende vragen in 6 dimensies. Na de aanpassing werden dezelfde video fragmenten beoordeeld met hoortoestellen. Op grond van de beoordeling kon er voor een ander hoortoestel gekozen worden, of voor een andere instelling binnen hetzelfde toestel. De resultaten werden vergeleken met een aanpassing met insertion gain metingen volgens NAL-NL1.

Resultaten: 73 slechthorenden kregen een proefperiode van 6 weken voor iedere instelling in een geblindeerd cross-over design. De volgorde van de instellingen was gerandomiseerd. Na iedere proefperiode werden de instellingen geëvalueerd met een objectieve IG meting, SRT testen in stilte en achtergrond ruis (van voren en met ruimtelijk gescheiden bronnen), vragenlijsten en video fragmenten.

Conclusie: De resultaten laten voor de prescriptieve methode meer versterking zien en beter spraakverstaan dan bij de interactieve methode. Bij de interactieve aanpassing zien we dat de instelling meer door luistercomfort wordt gestuurd.